

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 292/2026
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено прикупљање личних података из члана 146. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Јанковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.270/21 од 15.10.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 51/25 од 26.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Јанковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.270/21 од 15.10.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 51/25 од 26.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.270/21 од 15.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено прикупљање личних података из члана 146. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени су упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 51/25 од 26.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и бранилаца, па је пресуда Основног суда у Великој Плани К.270/21 од 15.10.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ненад Јанковић, због повреде одредбе члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначни побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Поднетим захтевом бранилац окривљеног истиче повреду одредбе члана 16. ЗКП, наводећи да суд није поштовао начело да у случају сумње у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела или примена неке друге одредбе кривичног закона, одлучи у корист окривљеног.

Захтевом за заштиту законитости се истиче и да окривљени није учинио кривично дело које му је стављено на терет обзиром да је у својој одбрани изјавио да не уме да рукује друштвеним мрежама, а да је његовим фејсбук профилем руководила његова тадашња супруга, која је много млађа од њега, те да суд није доказао да је окривљени прикупљао личне податке, нити на који начин је то извео. Наиме, окривљени није могао да прибави такве податке, а не постоји ни један доказ на основу којег би окривљени био доведен у везу са предметним кривичним делом. По ставу браниоца, једини доказ који окривљеног ставља у било какву корелацију са предметним кривичним делом је чињеница да је објављено преко друштвене мреже под називом АА, а што није довољно за осуђујућу пресуду. Оваквим наводима браниоца окривљеног суштински се оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа дата од стране суда.

Поред наведеног, у образложењу захтева се истиче и да су у правноснажним пресудама нејасни разлози о одлучним чињеницама, да постоје нејасноће у погледу чињеница које су предмет доказивања и да је изрека пресуде у супротности са разлозима и изведеним чињеничним стањем, те да суд није дао разлоге да се ради о неовлашћеном прикупљању личних података, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како повреда одредбе члана 16. ЗКП, погрешно и непотпуно чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП,

дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ненада Јанковића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић